

Πρωτ. Δημήτριος Γκούμας: Ο Θεός δεν ζητάει τα εξωτερικά καλά μας έργα, αλλά την προαίρεση

Επειδή οι Άγιοι

γίνονται αγάπη, όπως είναι Εκείνος και μετέχουν

της βασιλείας των ουρανών, τους δίνει για χάρη δική μας, την ευλογία της θαυματουργίας.

Του Σταμάτη Μιχαλακόπουλου

Στο πλαίσιο των λατρευτικών εκδηλώσεων για την εορτή του Ευαγγελισμού, το εσπέρας της Τετάρτης 25 Μαρτίου, τελέσθηκαν στον πανηγυρίζοντα Ιερό Ναό Ευαγγελιστρίας Πειραιώς, ο Εσπερινός της αποδόσεως της εορτής, μνημόσυνο για τους κτήτορες του Ναού και Παράκληση στην Υπεραγία Θεοτόκο.

Στις Ιερές Ακολουθίες συμμετείχε και μίλησε ο Πρωτοπρεσβύτερος **π. Δημήτριος Γκούμας**, της Ιεράς Μητροπόλεως Πειραιώς, στο πλαίσιο των εορταστικών εκδηλώσεων «Ευαγγελίστρια 2015», που θα ολοκληρωθούν την Κυριακή 29 Μαρτίου.

Ο π. Δημήτριος, μιλώντας στους πιστούς μετά το πέρας του Εσπερινού, αναφέρθηκε στις τρεις μεγάλες δυνάμεις και χαρίσματα, που έδωσε ο Θεός στον άνθρωπο. Τη λογική, την επιθυμία και τον θυμό.

Η λογική ξεχωρίζει τον άνθρωπο από τα ζώα. Και ο άνθρωπος είναι ζώο, αλλά είναι ζώο έλλογο, είναι ζώο λογικό. Δεν ενεργεί από ένστικτο, αλλά από επιλογή. Η επιθυμία μας είναι η έφεση της ψυχής μας, το τι θέλουμε στη ζωή μας. Και ο θυμός είναι η κινητήρια δύναμη της ψυχής, που μας δίνει την αναγκαία ενέργεια ώστε να προσπαθήσουμε να επιτύχουμε αυτό που έχει επιλέξει η λογική μας και επιθυμεί η καρδιά μας.

Γι' αυτό και οι ασκητές Πατέρες της Εκκλησίας μας λένε, ότι ο Θεός δεν ζητάει τα εξωτερικά καλά μας έργα, αλλά την προαίρεση μας που είναι η βαθιά μας επιθυμία, το βαθύ μας θέλω.

Αυτές τις τρεις δυνάμεις, συνέχισε, έδωσε ο Θεός δωρεά και χάρισμα και αρετή στον άνθρωπο, όταν ήταν μέσα στον παράδεισο. Η απομάκρυνση του ανθρώπου από τον Θεό, έφερε και την διαστροφή αυτών των μεγάλων δυνάμεων, χαρισμάτων και αρετών. Και έτσι ο άνθρωπος, αντί να επιθυμεί τον Θεό και να κινείται προς Αυτόν, παρασυρμένος από την άρρωστη λογική του, κολλάει επάνω στα υλικά πράγματα. Και διαλέγει δυστυχώς, αντί των επουρανίων, τα επίγεια και αντί των αθανάτων, τα φθαρτά.

Έτσι βλέπουμε στην Παλαιά Διαθήκη, ότι μέσα σε λίγο χρονικό διάστημα από την πτώση των πρωτοπλάστων από τον παράδεισο, η λογική του ανθρώπου διαστρέφεται. Και έχουμε ως πρώτη κακή χρήση του θυμού, τον φόνο του δικαίου Άβελ από τον Κάιν. Και ως επακόλουθο, ο κόσμος πέφτει στην ειδωλολατρία.

Και συνέχισε ο π. Δημήτριος:

«Ο καλός Θεός όμως, δεν εγκαταλείπει το πλάσμα Του. Ήδη μέσα από τον παράδεισο δίνει στον άνθρωπο την υπόσχεση, ότι κάποια στιγμή θα γεννηθεί ένα παιδί που θα συντρίψει την κεφαλή του διαβόλου και θα επαναφέρει τον άνθρωπο στον παράδεισο. Αυτό είναι το λεγόμενο Πρωτευαγγέλιο του οποίου η έκφραση και η εκπλήρωση είναι η Παναγία Μητέρα όλων μας. Που στο «ιδού η δούλη Κυρίου...» αποκαταστάθηκε αυτή η ανταρσία του Αδάμ και της Εύας, απέναντι του προσώπου του Θεού.

Και έγινε ξανά δυνατότητα να γίνει το θέλημα του Θεού και το δεύτερο πρόσωπο της Αγίας Τριάδος, ο Υιός και Λόγος του Θεού, να γίνει για μας και για την αγάπη μας άνθρωπος και να αναλάβει επάνω Του την ανθρώπινη σάρκα μέσα από την μήτρα της Παναγίας Μητέρας Του, της Υπεραγίας Θεοτόκου της Αειπαρθένου. Και να διορθώσει μέσα στη δική Του σαρκωμένη ύπαρξη, αυτήν την αδυναμία την οποία προκάλεσε η αμαρτία στον πρώτο άνθρωπο και να επαναφέρει τις τρεις δυνάμεις της ψυχής, στη φυσική τους θέση και στάση.»

Γι' αυτό μετά την γέννηση, τη διδασκαλία, τη Σταύρωση, την Ανάσταση και την Ανάληψη του Χριστού, τόνισε, κανείς απ' τους ανθρώπους δεν έχει το δικαίωμα να πει ότι «αυτό δεν μπορώ να το κάνω διότι υπερβαίνει τα ανθρώπινα μέτρα». Διότι το άρρωστο μέρος της ψυχής το οποίο η αμαρτία κατέστρεψε, το επανέφερε στην φυσιολογική του θέση και κατάσταση ο Κύριος.

Χρειαζόμαστε να έχουμε δύναμη, πρέπει να έχουμε ενίσχυση για να τα βάλουμε με τον εαυτό μας. Γι' αυτό και ο Κύριος, μετά την Ανάληψη Του άφησε αυτό το μέγα θαύμα το οποίο ονομάζεται Εκκλησία. Είναι ο θεανθρώπινος αυτός οργανισμός ο οποίος έχει ως κεφαλή τον Χριστό και ως σώμα όλους τους «εις Χριστόν πιστεύοντας». Μέσα σε αυτόν, άφησε όλα όσα χρειάζεται ο άνθρωπος, για να γίνει Άγιος.

Η Εκκλησία μας σε αυτόν τον αγώνα, μας έχει μεγάλους βοηθούς, είπε ο π. Δημήτριος. Πρώτα απ' όλα έχουμε βοηθό, Εκείνον που θα μας δικάσει και θα μας κρίνει. Γιατί ο Θεός «πάντας ανθρώπους θέλει σωθήναι και εις επίγνωσιν αληθείας ελθείν». Έχουμε λοιπόν τον Θεό που αγαπά, που δίδεται, που μας πλένει με το αίμα Του και μας τρέφει με το σώμα Του, που έχει πάντα την αγκαλιά Του ανοιχτή.

Αλλά όπως είπε ο π. Δημήτριος:

«Εκτός από τον Χριστό μας, την σαρκωμένη αγάπη, έχουμε και την Μητέρα μας, την Παναγία. Η οποία μας προσέχει, μας προστατεύει, μεριμνά για μας, μας σκεπάζει, μας παρηγορεί, μας βοηθάει και προσεύχεται για μας.

Μας έδωσε και τους Αγίους βοηθούς. Οι Άγιοι είναι άνθρωποι σαν κι εμάς, οι οποίοι αγάπησαν τόσο πολύ τον Θεό, που έχυσαν ή τον ιδρώτα τους ή το αίμα τους

για να συμμετέχουν στην δόξα Του.

Και προσέξτε τώρα την μεγάλη αγάπη και την δωρεά του Θεού σε μας. Επειδή οι Άγιοι γίνονται αγάπη, όπως είναι Εκείνος και μετέχουν της βασιλείας των ουρανών, τους δίνει για χάρη δική μας, την ευλογία της θαυματουργίας. Για να εξυπηρετήσουν, να προφυλάξουν, να σώσουν, να οδηγήσουν εμάς και πρεσβεύουν για εμάς. Αλλά και τους αγγέλους έχει κάτω απ' τις δικές μας υπηρεσίες ο Θεός δια της Εκκλησίας.»

Εδώ όμως μπαίνει και το δικό μας «θέλω». Πρέπει κι ο καθένας να αγωνίζεται για την σωτηρία του, για να ενισχύει η Χάρη του Θεού.

Ολοκληρώνοντας ο π. Δημήτριος, με αφορμή και το μνημόσυνο που θα ακολουθούσε για τους κτήτορες και όλους τους κεκοιμημένους συνεργάτες της Ενορίας, τόνισε ότι η Εκκλησία, δεν έχει μόνο άορατη παρουσία, έχει και ορατή βοήθεια. Είναι οι εργάτες του «αμπελώνος» του Κυρίου, οι συνεργάτες των Ιερέων στις ενορίες, όλοι όσοι διακονούν σε κάθε Ναό. Είναι οι άνθρωποι οι οποίοι δέχονται τα προβλήματα όλου του κόσμου για να τα φέρουν μπροστά στον Ιερέα. Και ο Ιερέας δια μέσου αυτών, φτάνει σε κάθε κύτταρο του οργανισμού που ονομάζεται Ενορία. Είναι και εκείνοι απαραίτητοι και έχουμε και σ' αυτούς ευγνωμοσύνη, κατέληξε.

Να υπενθυμίσουμε ότι παραμένουν στο Ναό προς προσκύνηση, έως και την Κυριακή 29 Μαρτίου, η θαυματουργή ιερά Εικόνα της Παναγίας της Αρμενιώτισσας, από το χωριό Αρμένιο της Λάρισας και το ιερό λείψανο του Αγίου Ιωάννου του Ελεήμονος, που μεταφέρθηκε από την Ιερά Μονή Προφήτου Ηλιού Θήρας.

[Την ομιλία του π. Δημητρίου μπορείτε να παρακολουθήσετε εδώ.](#)